

УДК 342.56:35

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.2.31>**В'ячеслав Бойко,**

канд. юрид. наук, докторант

Науково-дослідного інституту публічного права

ПОНЯТТЯ СУДДІВСЬКОЇ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

У статті визначено, що під поняттям суддівської публічної адміністрації слід розуміти адміністративно-управлінську діяльність органів державної влади та інших органів суддівського самоврядування, що здійснюють основні функції для забезпечення ефективного функціонування судової гілки влади та здійснення справедливого правосуддя. З'ясовано, що адміністративно-управлінська діяльність органів державної влади спрямована на: забезпечення незалежності та неупередженості судової гілки влади; видання адміністративних актів (видання підзаконних нормативно-правових актів й індивідуальних адміністративних актів); укладення адміністративних договорів; учинення інших юридично значущих дій; здійснення матеріально-технічних операцій; формування кадрового забезпечення суддів, переведення суддів та забезпечення їх високого кваліфікаційного рівня; різного роду організаційне забезпечення роботи суду; здійснення нагляду за самостійністю судів та незалежністю суддів на внутрішньому рівні; запобігання протиправним посяганням на суддів та здійснення всіх інших заходів, що стосуються безпеки суддів, членів їхніх сімей та працівників суду. Наголошено, що суд – це орган державної влади, який здійснює правосуддя залежно від типу справ (кримінальних, адміністративних, цивільних, господарських та інших справ, передбачених законом України). Доведено, що до компетенції адміністративної діяльності Державної Судової адміністрації щодо адміністративно-правового забезпечення діяльності судів варто віднести такі складники її діяльності, як видання адміністративних актів (видання підзаконних нормативно-правових актів й індивідуальних адміністративних актів); укладення адміністративних договорів; учинення інших юридично значущих дій; здійснення матеріально-технічних операцій. Зроблено висновок, що суддівська публічна адміністрація поділяється на такі державні органи: 1) Вища рада правосуддя; 2) Вища кваліфікаційна комісія суддів; 3) Державна судова адміністрація; 4) Рада суддів України; 5) апарат суду; 6) служба судової охорони.

Ключові слова: державний орган, ефективність, зміст, незалежність, поняття, публічна адміністрація, судова влада.

Актуальність теми. Судова влада є самостійною та незалежною гілкою влади, яка функціонує з метою забезпечення прав, свобод та законних інтересів осіб, суспільства та держави в цілому. В умовах проведення судової реформи органи судової влади перебувають у площині змін, які відповідають євроінтеграційному напрямку. Ці зміни певною мірою спрямовані на належне забезпечення судочинства, адже стан адміністративно-правового забезпечення судової влади перебуває не на високому рівні, що негативно впливає на рівень здійснення судочинства та на ефективність функціонування правосуддя загалом.

Таким чином, поняття суддівської публічної адміністрації викликає науковий інтерес, оскільки публічна адміністрація забезпечує функціонування судової влади в цілому.

Огляд останніх досліджень. До проблематики визначення поняття суддівської публічної адміністрації зверталися такі вчені-юристи: С. Бондар, А. Борко, О. Гумін,

О. Дручек, Р. Ігонін, І. Ієрусалімова, О. Клименко, Я. Лазур, Н. Литвин, А. Олійник, І. Прошутя, К. Степаненко, К. Толкачов та інші. Проте аналізованих нами питань вони торкалися лише побічно, досліджуючи інші, більш загальні, спеціальні чи суміжні проблеми.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі праць вчених-юристів, теорії права та чинного законодавства сформулювати поняття суддівської публічної адміністрації.

Виклад основного матеріалу. Формування поняття суддівської публічної адміністрації має довгий історичний шлях, однак в умовах сьогодення воно вимагає новітнього ґрунтовного наукового аналізу. Згідно з академічним тлумачним словником української мови поняття – це одна із форм мислення, результат узагальнення суттєвих ознак об'єкта дійсності; розуміння кимсь чого-небудь, що склалося на основі якихось відомостей, власного досвіду [1].

Таким чином, щоб сформувані поняття суддівської публічної адміністрації, нам потрібно з'ясувати її суттєві ознаки як об'єкта дійсності та основні значимі відомості.

У сучасній правовій системі України врегулювання питань правового забезпечення судової влади є гібридним, коли, з погляду вчених юридичного факультету Гарвардського університету, норми конституційного права переважають під час призначення суддів, а норми адміністративного права беруть на себе основну забезпечувальну функцію для судової влади [2; 3].

Відповідно до тлумачного словника української мови, суд – це державний орган, який розглядає цивільні, кримінальні та деякі адміністративні справи; розгляд цивільної або кримінальної справи; судовий процес [1]. Суд – орган, що здійснює правосуддя у формі розгляду і вирішення цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних і інших категорій справ у встановленому законом конкретної держави процесуальному порядку. Судочинство – встановлений законом або звичаєм порядок і форма вчинення судових дій у межах завдань судів у здійсненні правосуддя. Цей порядок, як правило, регулює порядок розгляду справ у суді, порядок знайдення істини по справі, розрахунок судових витрат та інших можливих сплат тощо. Іншими словами, судочинство – це виключна професійна діяльність судів з відправлення правосуддя [4].

Відповідно до вищезазначеного, суд – це орган державної влади, який здійснює правосуддя залежно від типу справ (кримінальних, адміністративних, цивільних, господарських та інших справ, передбачених законом України).

У своїх наукових працях В. Галуцько зазначає, що суб'єкти публічного адміністрування (публічна адміністрація) мають певну організаційну структуру публічного адміністрування, під якою розуміється органічно єдина та чинна система органів державного управління, передусім органів виконавчої влади та владних структур місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, а також установ, організацій, окремих недержавних структур, які відповідно до законодавства здійснюють публічні управлінські функції з метою задоволення публічного інтересу [5]. Нині до суб'єктів публічної адміністрації належать: 1) органи виконавчої влади; 2) органи місцевого самоврядування; 3) об'єднання громадян та інші суб'єкти під час здійснення делегованих через закон адміністративних функцій; 4) посадові й службові особи всіх вищезазначених суб'єктів [6].

Публічна адміністрація є сукупністю державних і недержавних суб'єктів публічної влади, ключовими структурними елементами котрої є, по-перше, органи державної виконавчої влади і, по-друге, виконавчі органи місцевого самоврядування. Суб'єкти публічної адміністрації здійснюють певний цілеспрямований вплив на ті сфери життєдіяльності суспільства, які потребують такого впливу, з метою узгодження та задоволення інтересів як держави, так і суспільства. Під поняттям «публічна адміністрація» слід розуміти систему органів державної виконавчої влади та виконавчих органів місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та інші суб'єкти, наділені адміністративно-управлінськими функціями, які діють з метою забезпечення як інтересів держави, так і інтересів суспільства в цілому, а також сукупність цих адміністративно-управлінських дій та заходів, встановлених законом [7].

Ознаки публічної адміністрації: 1) це певним чином узгоджена і організована система органів; 2) суб'єктом виступає держава в особі органів державної виконавчої влади та виконавчих органів місцевого самоврядування; 3) складовими елементами системи виступають також державні заклади, організації, установи; 4) публічна адміністрація спирається на владні повноваження, виконує адміністративно-управлінські функції; 5) діяльність публічної адміністрації поширюється на все суспільство; 6) метою діяльності виступає забезпечення інтересів як держави, так і суспільства в цілому, а не окремих громадян і соціальних груп; 7) щодо методів впливу, то, окрім комплексу правових, політичних, економічних методів і засобів, застосовується і примус за допомогою правоохоронних органів [7].

Таким чином, публічна адміністрація – це структурована, цілісна система органів державної влади, що наділена адміністративно-управлінськими функціями та діє задля забезпечення прав свобод та законних інтересів суспільства, а також держави в цілому.

На нашу думку, суддівську публічну адміністрацію можна поділити на такі державні органи: 1) Вища рада правосуддя; 2) Вища кваліфікаційна комісія суддів; 3) Державна судова адміністрація; 4) Рада суддів України; 5) апарат суду; 6) служба судової охорони. Далі ми розглянемо їх детальніше.

Основним органом суддівської публічної адміністрації в Україні є Державна судова адміністрація України. Відповідно до ст. 151 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, Державна судова адміністрація України

є державним органом у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади у межах повноважень, установлених законом. Державна судова адміністрація України підзвітна Вищій раді правосуддя у межах, визначених законом. Державна судова адміністрація України має територіальні управління. Рішення про утворення територіальних управлінь та визначення їх кількості приймається Державною судовою адміністрацією України за погодженням з Вищою радою правосуддя. Правовий статус посадових осіб Державної судової адміністрації України, її територіальних управлінь визначається Законом України «Про державну службу». Державна судова адміністрація України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України [8].

Крім того, згідно зі статтею 152 ЗУ «Про судоустрій і статус суддів». Державна судова адміністрація України: 1) представляє суди у відносинах із Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України під час підготовки проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік у межах повноважень, визначених цим Законом; 2) забезпечує належні умови діяльності суддів України, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національної школи суддів України та органів суддівського самоврядування в межах повноважень, визначених цим Законом; 3) вивчає практику організації діяльності судів, розробляє і вносить у встановленому порядку пропозиції щодо її вдосконалення; 4) вивчає кадрові питання апарату судів, прогнозує потребу у спеціалістах, здійснює замовлення на підготовку відповідних спеціалістів; 5) забезпечує необхідні умови для підвищення кваліфікації працівників апарату судів, створює систему підвищення кваліфікації; 6) організовує роботу з ведення судової статистики, діловодства та архіву; контролює стан діловодства в судах; 7) готує бюджетний запит; 8) організовує комп'ютеризацію судів для здійснення судочинства, діловодства, інформаційно-нормативного забезпечення судової діяльності та забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи; забезпечує суди необхідними технічними засобами фіксування судового процесу в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на фінансування відповідних судів; 9) забезпечує впровадження електронного суду; здійснює заходи щодо організації обміну електронними

документами між судами та іншими державними органами і установами; 10) забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень та Реєстру електронних адрес органів державної влади, їх посадових та службових осіб, забезпечує функціонування системи відеоконференцз'язку для участі осіб у засіданні суду в режимі відеоконференції; 11) взаємодіє з відповідними органами та установами, в тому числі інших держав, з метою вдосконалення організаційного забезпечення діяльності судів; 12) розробляє та затверджує за погодженням із Вищою радою правосуддя Типове положення про апарат суду; 13) організовує діяльність служби судових розпорядників; 14) контролює діяльність Служби судової охорони; 15) затверджує положення про бібліотеку суду; 16) здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління Державної судової адміністрації України; 17) здійснює інші повноваження, визначені законом [8].

До правових форм діяльності Державної судової адміністрації України О. Краснорізов відносить видання нормативно-правових актів, виконання інших юридично значущих дій та укладення адміністративних договорів. До організаційних форм діяльності Державної судової адміністрації України відносить заходи, спрямовані на оптимізацію відносин щодо інформаційного, кадрового, матеріально-технічного та фінансового забезпечення. Це зміцнення взаємодії ДСА України з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськістю; підвищення ролі та відповідальності ДСА України у вирішенні проблем здійснення судами незалежного правосуддя; подальший розвиток і вдосконалення системи нормативно-правових актів, а також здійснення систематизації та оновлення нормативної бази, що стосується організаційного забезпечення діяльності судів загальної юрисдикції тощо [9].

Зокрема, державна судова адміністрація є основним органом публічної адміністрації, який має специфічну юридичну природу, не входячи в систему органів виконавчої влади, який здійснює виконавчо-розпорядчі функції в системі судової влади, у порядку, визначеному законодавством, здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади з метою створення належних умов здійснення судочинства, надання фізичним і юридичним особам адміністративних послуг, а також забезпечення законних інтересів держави та суспільства загалом. Основні завдання Державної судової адміністрації полягають у здійсненні

організаційного забезпечення функціонування суду та забезпечення фінансування органів судової влади, суддівського самоврядування, а також усіх інших суб'єктів публічної адміністрації, які виконують свої повноваження у сфері здійснення правосуддя [10].

До компетенції адміністративної діяльності Державної Судової адміністрації щодо адміністративно-правового забезпечення діяльності судів варто віднести такі складники її діяльності, як видання адміністративних актів (видання підзаконних нормативно-правових актів й індивідуальних адміністративних актів); укладення адміністративних договорів; учинення інших юридично значущих дій; здійснення матеріально-технічних операцій.

Наступним органом, що належить до публічної адміністрації, є Вища рада правосуддя. Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя є колегіальним, незалежним конституційним органом державної влади та суддівського врядування, який діє в Україні на постійній основі для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування доброчесного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів [11].

Таким чином, основним завданням Вищої Ради Правосуддя є забезпечення незалежності та неупередженості судової гілки влади.

Вища кваліфікаційна комісія суддів України є державним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє у системі правосуддя України. Вища кваліфікаційна комісія суддів України: 1) веде облік даних про кількість посад суддів у судах, у тому числі вакантних; 2) проводить добір кандидатів для призначення на посаду судді, у тому числі організує проведення щодо них спеціальної перевірки відповідно до закону та приймає кваліфікаційний іспит; 3) вносить до Вищої ради правосуддя рекомендацію про призначення кандидата на посаду судді; 4) вносить рекомендацію про переведення судді відповідно до цього Закону, крім переведення як дисциплінарної санкції; 5) визначає потреби у державному замовленні на професійну підготовку кандидатів на посаду судді у Національній школі суддів України; 6) затверджує форму і зміст заяви про участь у доборі кандидатів на посаду судді, анкети кандидата на посаду судді, порядок складення відбіркового іспиту та методику оцінювання його результатів, порядок проходження спеціаль-

ної підготовки кандидатів на посаду судді, порядок складення кваліфікаційного іспиту та методику оцінювання кандидатів, положення про проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді, порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, порядок формування і ведення суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) та інші процедури виконання Комісією її функцій; 7) проводить кваліфікаційне оцінювання; 8) забезпечує ведення суддівського досьє, досьє кандидата на посаду судді; 9) бере у межах компетенції участь у міжнародному співробітництві, у тому числі встановлює зв'язки з іноземними закладами, установами та організаціями, проектами міжнародної технічної допомоги, є бенефіціаром, реципієнтом міжнародної технічної допомоги, головним розпорядником міжнародної допомоги від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій; 10) здійснює інші повноваження, визначені законом [8].

Вища кваліфікаційна комісія суддів України є відповідальним органом за формування кадрового забезпечення суддів, переведення суддів та забезпечення їх високого кваліфікаційного рівня.

Згідно зі статтею 155 ЗУ «Про судоустрій і статус суддів», апарат суду здійснює організаційне забезпечення роботи суду. Керівник апарату суду несе персональну відповідальність за належне організаційне забезпечення суду, суддів та судового процесу, функціонування Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи, інформує збори суддів про свою діяльність. Збори суддів можуть висловити недовіру керівнику апарату суду, що має наслідком звільнення його з посади. Правовий статус працівників апарату суду визначається Законом України «Про державну службу». Структура і штатна чисельність апаратів місцевих судів за погодженням із головою суду затверджуються відповідним територіальним управлінням Державної судової адміністрації України, апаратів апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів – Державною судовою адміністрацією України за погодженням з головою суду в межах видатків на утримання відповідного суду. В апараті вищого спеціалізованого суду утворюється самостійний структурний підрозділ для організаційного забезпечення роботи апеляційної палати цього суду, діяльність якого підконтрольна і керівник якого підпорядковується голові апеляційної палати вищого спеціалізованого суду. Цей підрозділ з питань забезпечення діяльності апеляційної палати не підпорядковується керівнику апарату вищого спеціалізованого суду. В апараті суду утворюється канцелярія,

яка щоденно протягом робочого часу суду забезпечує прийняття та реєстрацію документів, що подаються до відповідного суду. Канцелярія також виконує інші завдання, визначені положенням, затвердженим керівником апарату відповідного суду. До штату апарату судів входять також секретарі судового засідання, наукові консультанти та судові розпорядники. Наукові консультанти повинні мати науковий ступінь [8].

Таким чином, апарат суду служить для різного роду організаційного забезпечення роботи суду.

Головне завдання Ради суддів України – здійснювати заходи щодо забезпечення незалежності суддів. Суддівське самоврядування є однією з гарантій забезпечення самостійності судів і незалежності суддів. Відповідно до своєї компетенції Рада суддів України: 1) розробляє та організовує виконання заходів щодо забезпечення незалежності судів і суддів, поліпшення стану організаційного забезпечення діяльності судів; 2) розглядає питання правового захисту суддів, соціального захисту суддів та їхніх сімей, приймає відповідні рішення з цих питань; 3) здійснює контроль за організацією діяльності судів, заслуховує з цих питань Голову Державної судової адміністрації України, його заступників, керівників структурних підрозділів і територіальних управлінь Державної судової адміністрації України; 4) звертається з пропозиціями щодо питань діяльності судів до органів державної влади та органів місцевого самоврядування; 5) затверджує зразки посвідчень судді, судді у відставці; 6) здійснює контроль за додержанням вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суддів, Голови чи членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України чи його заступників; приймає рішення про врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів у діяльності зазначених осіб (у разі якщо такий конфлікт не може бути врегульований у порядку, визначеному процесуальним законом) [12].

Згідно із вищезазначеним Рада суддів України здійснює нагляд за самостійністю судів та незалежністю суддів на внутрішньому рівні.

Відповідно, Служба судової охорони: 1) забезпечує пропуск осіб до будинків (приміщень) судів, органів та установ системи правосуддя та на їх територію транспортних засобів; 2) забезпечує підтримання та реагує на порушення громадського порядку при

розгляді справ судом, вживає заходів до припинення проявів неповаги до суду; 3) здійснює заходи з охорони, забезпечення недоторканності та цілісності приміщень судів, органів і установ системи правосуддя, недоторканності та цілісності розташованого у таких приміщеннях майна, запобігання, недопущення чи припинення протиправних дій щодо нього; 4) здійснює заходи із запобігання загрозам особистій безпеці суддів, членів їхніх сімей, працівників суду, а також у суді – учасників судового процесу, виявлення та нейтралізації таких загроз; вживає у разі надходження від судді відповідної заяви необхідних заходів для забезпечення безпеки судді, членів його сім'ї; 5) реагує в межах наданих законом повноважень на протиправні дії, пов'язані із посяганням на суддів, членів їх сімей, працівників суду, учасників судового процесу [8].

Отже, служба судової охорони діє з метою запобігання протиправним посяганням на суддів та здійснює всі інші заходи, що стосуються безпеки суддів, членів їхніх сімей та працівників суду.

Висновки

Отже, поняття суддівської публічної адміністрації слід розуміти адміністративно-управлінську діяльність органів державної влади та інших органів суддівського самоврядування, що здійснюють основні функції для забезпечення ефективного функціонування судової гілки влади та здійснення справедливого правосуддя, а саме: забезпечення незалежності та неупередженості судової гілки влади; видання адміністративних актів (видання підзаконних нормативно-правових актів й індивідуальних адміністративних актів); укладення адміністративних договорів; учинення інших юридично значущих дій; здійснення матеріально-технічних операцій; формування кадрового забезпечення суддів, переведення суддів та забезпечення їх високого кваліфікаційного рівня; виконання різного роду організаційного забезпечення роботи суду; здійснення нагляду за самостійністю судів та незалежністю суддів на внутрішньому рівні; запобігання протиправним посяганням на суддів та здійснення всіх інших заходів, що стосуються безпеки суддів, членів їхніх сімей та працівників суду.

На нашу думку, суддівська публічна адміністрація поділяється на такі державні органи: 1) Вища рада правосуддя; 2) Вища кваліфікаційна комісія суддів; 3) Державна судова адміністрація; 4) Рада суддів України; 5) апарат суду; 6) служба судової охорони.

Список використаних джерел:

1. Білодід І. Словник української мови : в 11 томах. Том 7. Київ, 1976. С. 168.

2. Garoura N., Ginsburg T. Hybrid judicial career structures: reputation versus legal tradition. *Journal of Legal Analysis (Winter 2011)*. № 3 (2). P. 411-448.

3. Рудниченко С. Адміністративно-правовий статус державної судової адміністрації України. URL: http://vjhr.sk/archive/2016_5/part_1/27.pdf (дата звернення: 01.12.2019).

4. Суд. Матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії. 2019. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%83%D0%B4> (дата звернення: 01.12.2019).

5. Галуцько В. Публічна адміністрація і публічний інтерес. URL: <http://sipl.com.ua/?p=1417> (дата звернення: 11.12.2019).

6. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / Галуцько В., Діхтєвський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. 2-ге вид. Херсон: Олді-плюс, 2019. 520 с.

7. Публічна адміністрація та її органи. *Студопедія*. URL: <https://studopedia.org/14-10845.html> (дата звернення: 11.12.2019).

8. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 7 липня 2010 р. № 2453VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 41.

9. Красноборов О. Адміністративно-правові засади діяльності Державної судової адміністрації України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2010. 19 с.

10. Бойко В. Роль і місце державної судової адміністрації України у забезпеченні діяльності місцевих судів: адміністративно-правові аспекти. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 1. С. 48-56.

11. Про Вищу раду правосуддя : Закон України від 21.12.2016 № 1798-VIII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2017. № 7-8. Ст. 50.

12. Про раду суддів України / офіційний веб-сайт ради суддів України. 2019. URL: <http://rsu.gov.ua/ua/pro-rsu> (дата звернення: 11.12.2019).

The article stipulates that the concept of a judge's public administration should be understood as the administrative and managerial activity of state authorities and other bodies of judicial self-government, which carry out the main functions for the effective functioning of the judicial branch of power and the implementation of just justice. It has been found out that administrative activity of public authorities is aimed at: ensuring independence and impartiality of the judicial branch of government; issuance of administrative acts (publication of by-laws, regulations and individual administrative acts); conclusion of administrative contracts; committing other legally significant actions; implementation of logistical operations; formation of staffing of judges, transfer of judges and ensuring their high qualification level; performing various kinds of organizational support for the work of the court; supervise the independence of the courts and the independence of judges at the internal level; the prevention of unlawful encroachment on judges and the implementation of all other measures concerning the safety of judges of their families and court staff. It is emphasized that the court is a public authority, which administers justice depending on the type of cases (criminal, administrative, civil, commercial and other cases envisaged by the law of Ukraine). It is proved that the competence of the administrative activity of the State Judicial Administration concerning the administrative and legal support of the activity of the courts should include such external factors of its activity, such as the issuance of administrative acts (the issuance of subordinate legal acts and individual administrative acts); conclusion of administrative contracts; committing other legally significant actions; implementation of logistical operations. It is concluded that the judicial public administration is to be divided into the following state bodies: 1) the High Council of Justice; 2) the High Qualifications Commission of Judges; 2) State Judicial Administration; 3) the Council of Judges of Ukraine; 4) court apparatus; 5) judicial protection service.

Key words: state authority, efficiency, content, independence, concept, public administration, judiciary.